

Nr. 65

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1999-2000

13 juni 2000

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

ACTUELE VRAGEN

Inhoud

Nr. 65

Dinsdag 13 juni 2000

Berichten van verhindering	1
Actuele vragen (<i>Regl. art. 82</i>)	
Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de problemen bij de Koninklijke Vlaamse Schouwburg	
Actuele vraag van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de problemen bij de Koninklijke Vlaamse Schouwburg	1
Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de recente uitspraken van de minister inzake de financiering van de sociale zekerheid en de erkenning van het territorialiteitsbeginsel	
Actuele vraag van de heer Ludwig Caluwé tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de recente uitspraken van de minister inzake de financiering van de sociale zekerheid en de erkenning van het territorialiteitsbeginsel	3
Actuele vraag van de heer Herman De Loor tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de herstructurering van het bedrijf Gates Europe in Erembodegem	5
Regeling van de werkzaamheden	6

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.40 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Niki De Gryze, André Kenzeler : gezondheidsredenen ;

Paul Wille : buitenslands ;

Johan De Roo, Didier Ramoudt : ambtsverplichtingen.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 82)

Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de problemen bij de Koninklijke Vlaamse Schouwburg

Actuele vraag van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de problemen bij de Koninklijke Vlaamse Schouwburg

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Keulen en Gatz tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de problemen bij de Koninklijke Vlaamse Schouwburg.

De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer de minister, de afgelopen dagen is de KVS erin geslaagd om het nieuws te halen met het verhaal van de structurele

financiële tekorten. Door Franz Marijnen, de artistiek leider, werd de term faillissement in de mond genomen. De repliek die wordt geuit is dat de KVS zelf geen toonbeeld van deugdelijk en efficiënt financieel bestuur is. Hoe men het ook draait of keert, de KVS is één van de monumenten in cultureel Vlaanderen enerzijds en anderzijds ook ons visitekaartje voor de Nederlandstalige cultuur in Brussel, waar dat niet zo evident is. Dat weet u, mijnheer de minister, beter dan wie ook. Ik spreek u dus aan in uw dubbele hoedanigheid als minister van Cultuur en als minister van Brusselse Aangelegenheden.

Wat gaat u doen, mijnheer de minister, om de huidige patstelling te doorbreken ? U hebt recent nog een dergelijke patstelling doorbroken in het dossier van het VRO en het VRK. Dit is opnieuw één van de bananenschillen op uw weg. Hoe denkt u dat op te lossen ?

De voorzitter : De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal even het probleem vanuit mijn standpunt situeren. Er is altijd een misverstand, gewild of ongewild, blijven bestaan tussen de KVS en de subsidiërende overheid met betrekking tot de verhuis. Op dit ogenblik is men bezig met de renovatie van het oorspronkelijke gebouw waar de KVS normaal gezien zijn voorstellingen geeft. Dit zal nog wel wat voeten in de aarde hebben. Ondertussen is de KVS verhuisd naar de Bottelarij van de vroegere geuzen- en kriebrouwerij van Belle-View. De KVS had eigenlijk de bedoeling twee tempels tegelijk te hebben : een grote en een kleinere.

De subsidiërende overheid heeft hierover nooit duidelijkheid gegeven. Men heeft gezegd dat de KVS het moet rooien met de middelen die hem toekomt. Is dit probleem nu uitgepraat ? Zolang dit niet gebeurd is, zal de situatie immers aanslepen en verrotten, vrees ik. Is er sprake van een saneringsplan, al dan niet door u opgelegd, eventueel in overleg met de lokale overheid, de Vlaamse Gemeenschapscommissie ? Hoe ver staat het met dat saneringsplan ? Is er effectief een perspectief voor de KVS dat hij binnen enkele jaren zijn schulden zal hebben afbetaald en tegelijkertijd nog de artistieke meerwaarde brengt die we van deze instelling mogen verwachten ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de KVS ligt me na aan het

Anciaux

hart. De KVS zit inderdaad met financiële problemen. Daarom heb ik de zakelijke leider en de intendant enige tijd geleden bij mij geroepen en erop aangedrongen een saneringsplan op te maken. Inmiddels heeft de raad van bestuur een saneringsplan opgemaakt dat vanaf het volgend seizoen ongeveer jaarlijks 22 miljoen frank bespaart. Ondanks dit plan zal de KVS het seizoen 1999-2000 afsluiten met een verlies van 19 miljoen frank. We moeten daar nog 6 miljoen frank aan bijkomende ontslagvergoedingen bij tellen voor de tijd toen Franz Marijnen begon.

We zitten dan met een verlies voor dit seizoen van 25 miljoen frank. Voor het einde van dit seizoen zitten we met een gecumuleerd verlies van 59 miljoen frank. Zelfs met de besparingen van 22 miljoen frank, die men vanaf het volgende seizoen jaarlijks wil doen, betekent dit dat er in 2004 een gecumuleerd verlies van 103 miljoen frank is. Ik moet daar spijtig genoeg dan nog 7 miljoen frank per jaar bij rekenen. Dat komt dus neer op 28 miljoen frank. In totaal gaat het dus om meer dan 130 miljoen frank.

U vraagt zich misschien af waar dat bedrag van 7 miljoen frank vandaan komt. De Vlaamse Gemeenschapscommissie zou 7 miljoen frank minder geven aan de KVS. Ze is decretaal wel niet verplicht om die 7 miljoen frank te geven, maar u begrijpt dat ik dat toch wel enigszins spijtig vind.

Na het eerste saneringsplan heb ik dan ook uitdrukkelijk gevraagd aan de raad van bestuur om een bijkomend saneringsplan op te maken. Men moet natuurlijk wel artistiek hoogstaande zaken brengen, maar dit dient ook binnen het budget te gebeuren.

De Bottelarij vormt een bijkomende kostenfactor. We weten dat. Ik wil er ook op wijzen dat de nieuwe KVS twee plateaus zal hebben. Binnen de KVS zal er namelijk sprake zijn van een grote zaal en een kleine zaal. Hoe dan ook, voor mij is het onaanvaardbaar dat men bij de start zou beginnen met een deficit van 130 miljoen frank. Tegen de nieuwe start moet men echt op nul komen. Ik zal dit dus zeker vragen, en het zal ook zo worden opgelegd.

Ik heb al gezegd dat ik het betreurt dat er 7 miljoen frank minder wordt gegeven vanuit de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Anderzijds denk ik dat de Vlaamse Gemeenschap in het kader van de po-

diumkunsten een extra inspanning moet leveren. Naar mijn mening zou die inspanning vooral naar de stadstheaters gericht moeten zijn.

U weet dat de beoordelingscommissie zowel voor de KVS als voor het Publiekstheater Gent 59 miljoen frank had gesuggereerd, en voor het Stadstheater in Antwerpen 95 miljoen frank. Ik kan daar nu nog geen uitspraak over doen. Dat is voor de komende dagen of weken. Ik vind wel dat de Vlaamse Gemeenschap haar verantwoordelijkheid moet nemen inzake de drie grote stadstheaters.

Ik zal dus zeer snel met de heer Marijnen, met de nieuwe zakelijke leider en met de raad van bestuur verder praten om te komen tot een echte sanering. Op die manier komt de nieuwe werking van de nieuwe KVS niet in het gedrang door de huidige werking.

Ik kom dan nu bij de vraag naar de rol van de Bottelarij. De Bottelarij is vanaf het begin door mijn voorganger voorgesteld als zijnde een tijdelijk verblijf. Ik beschik momenteel niet over de middelen om daar een nieuw kunstencentrum in Brussel van te maken. Ik zal dat ook duidelijk maken aan de mensen van de KVS. Ik beschouw dit vooralsnog als een tijdelijk verblijf.

Dit tijdelijk verblijf moet ook als zodanig bekeken worden, in afwachting van een terugkeer naar de hernieuwde KVS. Misschien komen er in de toekomst mogelijkheden en middelen om de Bottelarij als autonome werking los te koppelen van de KVS. Zoals gezegd, zal de KVS twee plateaus of speelplaatsen hebben. Indien er dus mogelijkheden komen, zal ik de eerste zijn om te trachten daar een autonome werking aan te geven. Vandaag kan ik die belofte niet doen. Ik vind het dus duidelijker om te stellen dat het tijdelijk is.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de recente uitspraken van de minister inzake de financiering van de sociale zekerheid en de erkenning van het territorialiteitsbeginsel

Actuele vraag van de heer Ludwig Caluwé tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de recente uitspraken van de minister inzake de financiering van de sociale zekerheid en de erkenning van het territorialiteitsbeginsel

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Dewinter en Caluwé tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de recente uitspraken van de minister inzake de financiering van de sociale zekerheid en de erkenning van het territorialiteitsbeginsel.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, dit weekend hebt u in een opmerkelijk interview in *De Morgen* gesteld dat u zich kant tegen de defederalisering van de sociale zekerheid. U meent dat de sociale zekerheid verder federaal gefinancierd moet worden in ruil voor de erkenning door de Franstaligen van de taalgrens en het territorialiteitsprincipe.

Ik meen dat uw verklaringen totaal onaanvaardbaar zijn. Ten eerste gaan ze diametraal in tegen de resolutie die hier in dit Vlaams Parlement zo goed als unaniem op initiatief van uw eigen fractie is goedgekeurd in. U was toen wel nog geen minister en evenmin lid van dit parlement. In die resolutie wordt de defederalisering van de sociale zekerheid, van de ziekteverzekering en van de kinderbijslag gevraagd. Uw handeling druist volledig in tegen deze verklaring.

Ten tweede moet het mij van het hart dat ik ten zeerste verwonderd ben over uw uitspraak. Mijn verwondering is vooral groot omdat uw eigen partijvoorzitter net dit weekend in *De Standaard* verklaringen heeft afgelegd waarin hij zegt dat de Vlaamse regering veel ambitieuzer moet zijn en dat VU&ID pleit voor een eigen Vlaamse fiscaliteit. Komt die er niet, aldus nog de heer Bourgeois, dan stapt VU&ID in 2001 uit de Vlaamse regering. Dit lijkt me toch een spel van nemen en geven, van trekken en duwen. U gaat als minister op de rem staan, terwijl uw eigen partijvoorzitter in hetzelfde weekend, maar in een andere krant, op het gaspedaal gaat staan en vooruitgang wil boeken.

Ten derde lijken uw verklaringen mij een bijzonder sterk staaltje van slechte onderhandelingstechniek. U zegt dat we in ruil voor het niet langer aandrin-

gen op de defederalisering van de sociale zekerheid, de zekerheid moeten hebben van de Franstaligen over de taalgrens. Mijnheer de minister, mag ik u, gewezen voorzitter van de Volksunie, er toch even op wijzen dat die taalgrens al dertig jaar een verworvenheid is en als dusdanig in artikel 4 van de Grondwet is opgenomen ? Mag ik dan ook vragen mij even te verduidelijken welke zekerheden u van de Franstaligen wenst betreffende de taalgrens ?

Ik dank u alvast voor uw antwoord, maar wens nogmaals te beklemtonen dat wat u nu aan het doen bent, in strijd is met zowel de resolutie die door het Vlaams Parlement werd goedgekeurd als met de uitspraken van uw eigen voorzitter. U eist een aantal tegenprestaties van de Franstaligen die in flagrante tegenspraak zijn met wat reeds in het verleden werd bereikt, namelijk de vastlegging, in 1970, van de taalgrens in de Grondwet.

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, ook ik heb dit weekend een toch wel merkwaardig interview gelezen. Eigenlijk was het op het eerste gezicht een banaal human interest interview dat handelde over uw depressies en dergelijke meer. Op een merkwaardige uitval naar een coalitiepartner na was het niet echt boeiend, tot u daar plotseling verklaarde dat de financiering van de sociale zekerheid voor u federaal diende te blijven. U vond het daarbij niet eens nodig eerst een officiële vergadering van de Costa bij te wonen.

Ik vroeg mij af waarom u die verklaring net op dat ogenblik aflegde. Was het misschien om weerwerk te bieden aan de heer Bourgeois die net op hetzelfde moment in *De Standaard* een interview gaf ? Wilde u misschien de Franstaligen geruststellen omdat deze regering gedeeltelijk uitvoering geeft aan de door de vorige legislatuur uitgewerkte zorgverzekering. Wilt u daarmee aan de Franstaligen zeggen dat de Vlamingen door de uitvoering van deze beslissing eventjes stout zijn omdat ze nu eenmaal niet anders kunnen, maar dat zij zich dit niet al te hard moeten aantrekken omdat u eigenlijk toch voor een federale financiering van de sociale zekerheid bent. Of is het een derde reden waarbij ik verwijs naar een merkwaardig interview van de heer Maingain, voorzitter van het FDF, die ervoor pleit de federale financiering van de sociale zekerheid in de grondwet in te schrijven. Dat doet bij mij toch een belletje rinkelen. Jullie blijken allebei hetzelfde te zeggen. Moet ik daaruit afleiden dat er tussen twee Brusselse inwoners onderhandelingen bezig zijn om de federale financiering van de socia-

Caluwé

le zekerheid in de Grondwet in te schrijven ? Moet ik het zo zien ? Als dat zo is, heb ik toch een aantal opmerkingen. Ten eerste is het betonnen van de federale financiering van de sociale zekerheid onaanvaardbaar, want dat gaat in tegen resoluties die door het Vlaams Parlement werden goedgekeurd.

Ten tweede vind ik de prijs die u daartegenover stelt even merkwaardig : uw verklaring over de taalgrens en het territorialiteitsprincipe. Moeten we dit echt vijf keer afkopen ? Moeten we nog maar eens een prijs betalen om iets af te dwingen dat al dertig jaar vaststaat ?

Mijnheer de minister, als u dan toch onderhandelingsvoorstellen wilde doen had ik eerder verwacht dat u het over de fiscale autonomie zou hebben. Ik verwachtte dat u op dat vlak garanties zou eisen. Ik dacht dat u naar een grote doorbraak zou streven. Daarover hoor ik echter niets.

Het zou in zekere zin ook een tegenstelling zijn, want we wensen een fiscale autonomie om de lusten en lasten samen te brengen zodat degene die verantwoordelijk is voor de uitgaven ook verantwoordelijk is voor de inkomsten. Als we uw voorstel over de gedeelde sociale zekerheid volgen, waarbij een gedeelte van de uitgaven wordt gecommunautariseerd, maar de financiering federaal blijft, dan komen we in een systeem terecht waarbij de lusten of uitgaven voor de gewesten en gemeenschappen zijn, maar de lasten voor het federaal niveau. Dat zou ingaan tegen de filosofie achter de fiscale autonomie.

Kunt u uitleggen waarom u het nodig vond deze verklaringen af te leggen ? Staat de hele Vlaamse regering achter uw verklaring ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

De heer Bert Anciaux (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik kan u onmiddellijk geruststellen : ik heb geen geheime afspraken gemaakt met de heer Maingain. Mijn verklaringen zijn absoluut niet bedoeld als een tegenzet tegen de verklaringen van mijn partijvoorzitter. Integendeel, ik sta achter zijn verklaringen.

Wat heb ik precies gezegd ? Mijnheer Dewinter, ik heb niet de pretentie te denken dat ik de resoluties beter ken dan u, maar ik raad u toch aan om ze eens goed te lezen. In de resoluties wordt een pleidooi gehouden voor de overdracht van de normering en van de financiering van de kostencompenserende regeling van de gezinsbijslag en gezondheidszorg. Ik ben het daar 100 procent mee eens.

serende regeling van de gezinsbijslag en gezondheidszorg. Ik ben het daar 100 procent mee eens.

In het interview met De Morgen heb ik dan ook louter gesproken over de financiering van de basispensioenen en van de basiswerkloosheidsuitkering. Ik heb niets gezegd over het aanwenden, noch over het eigen beleid. In de resoluties wordt een pleidooi gehouden om de werkloosheidsuitkering aan te wenden voor het eigen beleid. Dat is absoluut niet in tegenstelling met mijn verklaring, integendeel. Ik heb nergens gesteld dat de gezondheidszorg federaal moet blijven. Dat heb ik zelfs niet gezegd over de financiering van de gezondheidszorg.

Mijnheer Caluwé, in het regeerakkoord staat heel uitdrukkelijk dat het gezondheidsbeleid, maar niet de financiering ervan, in Vlaamse handen moet komen. De Vlaamse regering zal er alles aan doen om dit doel te bereiken. Mijn verklaringen zijn dus niet in strijd met de resoluties van het Vlaams Parlement, integendeel.

Alles wat ik heb gezegd over het territorialiteitsbeginsel, over het respect voor de taalwetgeving en voor de taalgrens, en over het statuut van de Vlaamse Brusselaars was een verwijzing naar de resoluties. In de laatste resolutie gaat het inderdaad over de niet-inmenging in elkaars grondgebied en het respecteren van het territorialiteitsbeginsel. Vanzelfsprekend gaat het veel verder dan dat. Volgens mij gaat het ook over het uitdoven van de faciliteiten, de horizontale splitsing van het kiesarrondissement, de gegarandeerde aanwezigheid van de Brusselse Vlamingen ook op gemeentelijk vlak, de situatie van de Vlamingen in Brussel, de naleving van de taalwetgeving, het afdwingen van de voogdij met in plaats van een afkeuringsvoogdij, een goedkeuringsvoogdij. Dit heeft daar allemaal mee te maken. Ik ben er heilig van overtuigd, ik spreek hier in eigen naam, dat de twee inkomensvervangende maatregelen, pensioenen en werkloosheidsuitkeringen, een federale aangelegenheid moeten blijven. Het gaat heel uitdrukkelijk om de basispensioenen en de -werkloosheidsuitkeringen want Vlaanderen moet het recht hebben om er zelf iets bovenop te doen. Deze overtuiging berust op mijn geloof in twee waarden : het recht op een eigen beleid en de solidariteit. Via deze eerlijke afweging komen we tot een transparanter financieringssysteem. Dat staat ook in het interview. Het Vlaams Parlement heeft trouwens een resolutie tot handhaving van de solidariteit en een transparante financiering goedgekeurd.

Men mag bij de onderhandelingen geen enkele partner of partij kleineren of in een ondergeschikte

Anciaux

positie manoeuvreren. Als die twee aspecten worden geregeld, kunnen de bekommernissen van de Vlamingen, de taalwetgeving, de taalgrens, de territorialiteit, de niet-inmenging, de faciliteiten, en de immense angst bij de Franstaligen om die solidariteit voor basisvervangingsinkomens te verliezen, worden weggewerkt. Dat kan leiden tot een vergaande staatshervorming zoals ik die verdedig, namelijk in de vorm van een confederatie. Dit staat niet in tegenstelling tot onze vanzelfsprekende eisen zoals ze in ons regeerakkoord en onze resoluties staan, een fiscale autonomie inbegrepen. Op die manier kunnen we proberen om in wederzijds vertrouwen verder te onderhandelen.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de minister, uw verklaring – en ook het regeerakkoord, maar dat wisten we al – is wel degelijk in tegenspraak met de resoluties van het Vlaams Parlement voor een verdere staatshervorming. In de resoluties is wel degelijk sprake van de federalisering van de gezondheidszorg en het gezinsbeleid, inclusief de financiering ervan. U laat de financiering schieten. Daar gaat het momenteel nochtans over. De Vlaamse regering en zeker het Vlaams Parlement moeten een aantal duidelijke bakens omtrent de financiering durven uitzetten. U levert in in plaats van stappen vooruit te zetten.

Ten tweede is het riskant om het debat over de taalgrens weer aan te gaan. Ik heb u erop gewezen dat deze materie sinds 1970 bij grondwetsherziening in artikel 4 van de Grondwet werd vastgelegd. Het is gevaarlijk om nu opnieuw de indruk te wekken bij de Franstaligen dat dit weer ter discussie kan staan. De vraag is in hoeverre we ook maar enige prijs moeten betalen voor enkele aangelegenheden in de rand van de taalgrensdiscussie.

Tot slot zendt u een totaal verkeerd signaal uit. U geeft een verward, technisch ingewikkeld signaal. U wekt de indruk veeleer te willen terugkrabbelen dan in het offensief te gaan. En dat op het moment dat uw eigen voorzitter de bereidheid, en hopelijk ook het doorzettingsvermogen toont om, tegen zijn eigen minister in, een stap vooruit te zetten. Hij roept u, zeker als minister van zijn partij in deze regering, op om ambitieuzer te zijn en vooral de strijd voor fiscale autonomie te voeren. En wat doet u ? U geeft het volstrekt tegengestelde signaal : u gaat op de rem staan terwijl uw voorzitter het gaspedaal bedient. Dit lijkt me gevaarlijk.

Ik roep u op om uw voorzitter te volgen en niet uw collega's in de Vlaamse regering.

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer de minister, ik blijf uw antwoord even merkwaardig vinden als het interview op zich. U zegt immers niet dat de financiering van de kostencompenserende maatregelen, van kinderbijlagen en gezondheidszorg moet worden geregionaliseerd. Als u dat wel had gezegd, dan was dat in overeenstemming geweest met de voorstellen van resolutie die door dit parlement zijn goedgekeurd. U wilt op geen enkele wijze raken aan het federale financieringsmechanisme, en u herhaalt wat het Vlaams regeerakkoord terzake zegt. Dat regeerakkoord heeft het echter niet over de financiering van de kostencompenserende maatregelen, alleen over de uitvoering van die maatregelen : dat is precies het grote verwijt dat we terzake maken. Uw voorzitter vraagt dan ook terecht aan deze Vlaamse regering, die werkt volgens dit regeerakkoord, dat ze een meer radicale stelling zou innemen, opdat bijvoorbeeld een van die dingen zou worden gecorrigeerd. U draait rond de pot. U beweert in overeenstemming te zijn met de resoluties van het Vlaams parlement, maar uit de inhoud van wat u zegt blijkt het tegendeel.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Herman De Loor tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de herstructurering van het bedrijf Gates Europe in Erembodegem

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Loor tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de herstructurering van het bedrijf Gates Europe in Erembodegem.

De heer De Loor heeft het woord.

De heer Herman De Loor (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, vorige week vrijdag verspreidde de directie van Gates Europe uit Erembodegem een bericht over de herstructurering van het bedrijf. Diezelfde voormiddag deed ze een mededeling in de ondernemingsraad over dit onderwerp. Die herstructurering is een mooi woord voor het feit dat de afdeling rubberen riemen tegen het jaar 2002 volledig zou wor-

De Loor

den gesloten en overgebracht naar een nieuw op te richten fabriek in Polen. Daarbij zouden 280 van de 715 werknemers – arbeiders en bedienden – die er momenteel tewerkgesteld zijn hun baan verliezen. In de streek van Aalst zijn die mededelingen ingeslagen als een bom. Ik hoop u er wellicht niet op te wijzen dat de streek van Aalst niet sterk bedeed is wat nijverheid betreft. De streek is vooral aangegeven op pendelarbeid. Mijnheer de minister, graag zou ik van u vernemen of u voordien al op de hoogte was gebracht van de intenties van de directie om die afdeling te sluiten. Heeft dit bedrijf de voorbije jaren overheidssteun genoten? Bent u van plan initiatieven te nemen om toch nog te trachten die afdeling verder te laten functioneren in Erembodegem?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, zelf heb ik op die vrijdagvoormiddag net voor of tijdens de ondernemingsraad een telefoontje gekregen van de bedrijfsleiding. Ze verklaarden dat het hun bedoeling was het bedrijf te herstructureren, waarbij de hoofdzetel van de Europese firma in Erembodegem zou blijven. Men zou zich concentreren op de andere productielijn, terwijl de productie van de riemen, zou verhuizen naar Oost-Europa, blijkbaar samen met de klanten.

Dat is de uitleg van de firma, die zich op dit moment heel nauwgezet probeert te houden aan de wet die na de gebeurtenissen met Renault in België werd goedgekeurd. Die wet wordt nu naar de letter, en hopelijk ook naar de geest, nagevolgd. De ondernemingsraad kreeg volledige inzage in het plan, dat in 2001 of 2002 in werking zou moeten treden. Er wordt vooropgesteld dat 285 werknemers, waarvan 240 arbeiders, zullen worden ontslagen, of althans niet meer nodig zullen zijn voor de productie.

Ik werd hiervan ingelicht. We zijn nagegaan wat er op mijn beleidsterrein aan overheidssteun was gegeven. Er bleek door de Vlaamse overheid, de VDAB, geen steun te zijn gegeven, noch inzake opleiding, noch inzake individuele beroepsopleiding.

In de ondernemingsraad moet nu worden nagegaan hoe men tegenover die plannen staat. De wet die de firma's verplicht tijdig de ondernemingsraad in te lichten, speelt hier ten volle mee. Er moet nu ruimte worden gegeven aan het sociaal overleg. We staan klaar om in te springen waar we kunnen. Ik hoop evenwel dat het sociaal overleg resultaten zal opleveren. Ik kan daar echter niet op vooruitlopen. Het zou immers tegen de geest van ons overlegmodel zijn dat ik nu reeds zelf stappen zou ondernemen.

De voorzitter : De heer De Loor heeft het woord.

De heer Herman De Loor : Mijnheer de minister, ik kan begrijpen dat het deontologisch niet verantwoord zou zijn dat u zich zou mengen in de besprekingen in het sociaal overleg tussen vakbonden en patronaat. Ik zou er echter op willen aandringen dat u de zaak op de voet volgt en dat u tracht om deze afdeling in Erembodegem in stand te houden. Ik heb zonet uiteengezet hoe het gesteld is met de tewerkstelling in onze streek. Het gaat vooral om pendelarbeid. De mensen hebben vrijdag het werk neergelegd. Die situatie kan niet blijven duren. We rekenen erop dat u alles in het werk stelt om de tewerkstelling in de streek van Aalst te waarborgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op dinsdag 20 juni 2000 om 11.30 uur en 14.30 uur en op woensdag 21 juni 2000 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 15.14 uur.*